

ת"פ 40293/10/14 - מדינת ישראל נגד מחמוד שרחה, מחמד שרחה, חמזה חלף

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 40293-10-14 מדינת ישראל נ' שרחה(עציר) 18 מרץ 2015

ואח'

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מחמוד שרחה (עציר)

2. מחמד שרחה (עציר)

3. חמזה חלף

הנאשמים

גזר-דין בעניינם של הנאשמים 1 ו- 2 והחלטה בעניינו של הנאשם 3

רקע

1. ביום 11.1.2015 הורשעו הנאשמים, לפי הודאתם שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות שיוחסו להם בכתב-אישום מתוקן כדלקמן: תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1)+(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) (עבירה אחת לנאשם 3, ושתי עבירות לנאשמים 1 ו- 2); וכן הכשלת שוטר לפי סעיף 275 לחוק העונשין (עבירה אחת לנאשמים 1 ו- 3, ושתי עבירות לנאשם 2).

2. כתב-האישום המתוקן מחזיק שני אישומים. האישום הראשון מתייחס לשלושת הנאשמים, ואילו האישום השני מתייחס לנאשם 2 בלבד. יצוין כי הנאשמים 1 ו- 2 הנם אחים.

בהתאם לעובדות האישום הראשון (בו הורשעו שלושת הנאשמים), ביום 18.10.2014 בשעה 20:20 לערך, לקראת סגירת השערים המובילים להר-הבית בירושלים, עמדו השוטרים באסם חלף (להלן: השוטר באסם), ג'ארח ספדי (להלן: השוטר ג'ארח) ושני שוטרים נוספים בשער השלשלת וביצעו בדיקות שגרתיות למבקשים להיכנס להר-הבית. השוטרים בשער קיבלו הנחיה מקצין המשמרת פאדי גאנם (להלן: הקצין פאדי) לפיה על צעירים מתחת לגיל 35 המבקשים להיכנס להר-הבית, להפקיד תעודת-זהות בכניסתם.

באותה שעה הגיעו לשער נאשמים 1 ו- 2 (שכאמור הנם אחים) וכן אדם נוסף, והציגו תעודות-זהות בפני השוטרים. עם זאת, נאשם 1 סרב להפקיד את תעודת-הזהות שלו, חטף אותה מהשוטר באסם והחל לברוח לעבר השער. השוטר באסם רץ אחריו, תפס אותו ומנע ממנו להיכנס בשער. בתגובה, הנאשם 2 דחף בכוח את השוטר באסם

מהנאשם 1, והכה את השוטר באסם באגרופו בפניו. בזמן שנאשם 2 הדף בכוח את השוטר באסם מהנאשם 1, הכו בעוצמה הנאשמים 1 ו-2 את השוטר באסם. אל השוטר באסם הצטרף השוטר ג'ארח וניסה להרחיק את נאשם 2 מהשוטר באסם. בתגובה לכך, הכה נאשם 1 בחזקה רבה באגרופו את השוטר ג'ארח בפניו והרחיק אותו. לאחר מכן, הצטרף נאשם 1 לנאשם 2 אשר הכה את השוטר באסם, חבט בחוזקה בשוטר באסם ובעט בו. בתגובה למתרחש, בעוד הנאשמים 1 ו-2 מכים את השוטר באסם, הוציא השוטר ג'ארח אלה והניף אותה לעבר הנאשמים 1 ו-2 כדי להרחיקם מהשוטר באסם. בשלב זה, הנאשמים 1 ו-2 החלו לברוח מהשער. בעודם בורחים, דחף נאשם 2 את השוטר באסם וכן הניף את זרועו לעבר השוטר ג'ארח. כמו-כן, בעוד הנאשם 1 בורח מהשער, הוא דחף מחסום משטרתי עשוי ברזל שהיה בשער לעבר השוטר ג'ארח, וגרם לכך שמחסום משטרתי אחר שהיה בשער בסמוך לשוטר ג'ארח, פגע בשוטר ג'ארח ברגלו ובמרפק ימין שלו. כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים 1 ו-2 נחבל השוטר באסם, נגרם לו חתך בשפה התחתונה, כאבים בכף ידו השמאלית ובפניו, והוא נזקק לטיפול רפואי.

בהמשך, הנאשמים 1 ו-2 ברחו מהשער לעבר החצר של בית משפחת ח'לף, נכנסו לחדר חיצוני הנמצא במקום, ונעלו את עצמם בתוכו. בעקבות בריחתם של הנאשמים 1 ו-2, דיווחו השוטרים שעמדו בשער על האירוע, ושוטרים נוספים הגיעו כדי לתפוס את השניים, ביניהם קצין המשמרת פאדי, המפקד התורן דוד נחמיאס (להלן: הקצין דוד) וכן 7 שוטרים נוספים. השוטרים נכנסו למקום על-מנת לאתר את הנאשמים 1 ו-2, ואיתרו אותם בחדר. הקצין דוד פנה לבני משפחת ח'לף שהתאספו במקום, וביניהם הנאשם 3, וביקש מהם לפתוח את דלת החדר ולא- יאלץ לפרוץ אותה. נאשם 3, ביחד עם חשוד נוסף, טען כי הדירה לא שייכת לו ושאלו לו מפתח. נאשם 3, יחד עם החשוד הנוסף וכן חשודות נוספות, נשענו על דלת החדר ומנעו מהשוטרים לפתוח את הדלת. כמו-כן, הנאשם 3 דחף מספר שוטרים. הקצין דוד ושוטרים נוספים צעקו לנאשמים 1 ו-2 מספר פעמים לצאת מן החדר, ולאחר מספר קריאות יצאו השניים מהחדר והכו באגרופים בפניו ובחזהו של אחד השוטרים, הכו בבעיטות ובאגרופים לעבר ראשו וחזהו של הקצין דוד, וכן הכו באגרופים שוטרים נוספים. אז נעצרו הנאשמים 1 ו-2 והובלו אל מחוץ למקום. נאשם 2 ניסה להימלט ונשך את אחד השוטרים בידו השמאלית.

במקביל לכך, נאשם 3 הכה את הקצין דוד באגרופים בעורפו, וכן חשודות נוספות קפצו עליו ושרטו את פניו. הקצין דוד השתמש באגרופים לעברם על-מנת להגן על עצמו. נאשם 3 רץ בחזרה לביתו הסמוך, ביחד עם חשודים נוספים. בשלב זה, שני הקצינים פאדי ודוד ניגשו לבית, והודיעו לנאשם 3 על מעצרו. בתגובה, הנאשם 3 התנגד למעצרו והכה באמצעות מרפקיו את בטנו של הקצין דוד, בעוד חשודות נוספות שהיו במקום החלו לחבוט בקצין דוד, בעוד הקצין פאדי עזר לו להרחיק. במהלך יציאתם מהבית, ניסה הנאשם 3 להיכנס לחדר כאשר חשודה נוספת מסייעת לו, ובעודו אזוק הוא המשיך לתקוף את הקצין דוד בחזהו. במהלך התנגדותו של נאשם 3 למעצרו, ניסה נאשם 3 לסגור את דלת החדר, ואגב כך היא נסגרה על אצבעו של הקצין דוד שנשברה.

במהלך כל האמור, ולאחר שהנאשמים נעצרו והובלו אל מחוץ למקום, זרקו עשרות מתפרעים אבנים, כסאות, בקבוקי זכוכית וחפצים נוספים לעבר השוטרים במקום, תקפו שוטרים וניסו לעכב את יציאת השוטרים ביחד עם הנאשמים מהמקום, וכתוצאה מכך שוטרים נפגעו.

כתוצאה ממעשיהם האמורים של הנאשמים נחבלו שוטרים, ביניהם הקצין דוד שנחבל מסביב לעין שמאל ונגרמו

לו שריטות בפנים ובידיים, חתך במצח, חבלה בחלק האחורי של ראשו, שטף דם ושבר בידו השמאלית, והוא נזקק לטיפול רפואי. לשוטר ג'ארח נגרמו כאבים בכף ידו הימנית, שפשוף ונפיחות במרפק, והוא קיבל טיפול רפואי. שוטר נוסף (האיל סתאוי) נחבל בידו ופונה לטיפול רפואי, ולשלושה שוטרים נוספים (אדהם גאנם, אדי עזאם, ובשיר עאזם) נגרמו כאבים.

בכל אלה הודו הנאשמים ובגין כך הורשעו בתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות (שתי עבירות לנאשמים 1 ו- 2, ועבירה אחת לנאשם 3) וכן בהכשלת שוטר (עבירה אחת לכל שלושת הנאשמים).

בהתאם לעובדות האישום השני (בו הורשע הנאשם 2 בלבד), ביום 28.5.2014, "יום ירושלים", ביצעו השוטרים דרור מזרחי (להלן: הקצין דרור), השוטר איתן אדי (להלן: השוטר איתן) וכן שוטרים נוספים מחסום משטרה בכביש ברחוב הנביאים בירושלים באמצעות גדרות ברזל משטרתיות שנפרסו לאורך כל הכביש וזאת במטרה למנוע מצעירים להגיע לשער שכם, עקב הפרות סדר שהתחוללו בשער שכם וחשש להסלמה. למחסום הגיעו עשרות אנשים אשר הפריעו לשוטרים לבצע את תפקידם, ומטרת השוטרים הייתה להרחיקם מהמחסום כדי שלא יפרצו אותו ויטכנו את האזרחים והשוטרים אשר במחסום. במהלך האמור, בסמוך לשעה 18:30, הגיע הנאשם 2 למחסום והחל לצעוק. הקצין דרור ביקש מהנאשם לזוז לאחור, ובתגובה הנאשם 2 דחף אותו בחוזקה אחורה. הנאשם 2 החל להשתולל והניף את ידיו באוויר בצורה מאיימת. הקצין דרור הודיע לו על מעצרו. הנאשם 2 המשיך להשתולל ודחף שוב את הקצין. השוטר איתן אשר הבחין כי הקצין דרור אינו מצליח להשתלט על הנאשם, הגיע לעזרתו. השוטר איתן משך את הנאשם 2 מכתפיו, הנאשם 2 נפל, תפס בידו של השוטר איתן וכתוצאה מכך נפל גם השוטר איתן לכביש ונפצע במרפק יד ימינו. משלא הצליחו הקצין והשוטר לאזוק את הנאשם 2, דחף הקצין דרור את ברכו לחזהו של הנאשם 2. כתוצאה ממעשיו של הנאשם 2 נגרם לקצין דרור סימן כחול ברכו וכן נגרמו לו כאבים. כמו-כן, השוטר איתן נפצע במרפק יד ימינו. בכל אלה הודה הנאשם 2 ובגין כך הורשע בעבירה של הכשלת שוטר.

3. במסגרת הסדר-הטיעון, לא הושגה הסכמה עונשית בין הצדדים, וכל צד נותר חופשי בטיעונו. עם זאת, הוסכם כי טרם שמיעת הטיעונים לעונש יופנו שלושת הנאשמים לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר בעניינם (יצוין כי בעניינו של הנאשם 1 קיימת חובת תסקיר עקב גילו).

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1

4. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם 1 הנו כבן 19.5, רווק, נעדר עבר פלילי, עצור החל מחודש אוקטובר 2014, טרם מעצרו התגורר בבית הוריו במזרח ירושלים. משפחת מוצאו של הנאשם מונה 8 נפשות. המשפחה שרויה במצוקה כלכלית קשה, על רקע העדר מקור פרנסה יציב. האב עובד בעבודות מזדמנות, ואילו האם עקרת בית. הנאשם 1 סיים 9 שנות לימוד, ולאחר מכן עזב את לימודיו ויצא לשוק העבודה על-מנת לסייע בפרנסת המשפחה. עם זאת, הוא התקשה להסתגל למסגרות תעסוקתיות ועבד בעבודות מזדמנות שונות עד למעצרו.

אשר לעבירות נשוא התיק שבכותרת - הנאשם טען בפני שירות המבחן כי הותקף יחד עם אחיו על-ידי השוטרים, פעל מתוך הגנה עצמית וחווה יחס מבזה מצד השוטרים. הנאשם ציין כי הודה בפני בית המשפט על-מנת

לסיים את התיק. יוער כי בדיון לפני טען הסנגור בשם מרשו לאחר שוחח עמו כי מדובר בחוסר הבנה מול שירות המבחן, וכי הנאשם אינו חוזר בו מהודאתו.

להערכת שירות המבחן, הנאשם 1 פועל מתוך תפיסת תפקיד לא מגובשת וכן מתוך מיקוד שליטה חיצוני, ונוטה לייחס את מרבית בעיותיו וקשייו לגורמים חיצוניים. הנאשם 1 שלל כל צורך או נזקקות למעורבות טיפולית, הדגיש כי הפיק את הלקחים הנדרשים, והבטיח כי התנהגותו לא תשנה. בהתחשב בכל אלה, שירות המבחן ציין כי הנאשם 1 לא הפיק תועלת מקשר טיפולי במסגרתו. כמו-כן, לא נשלל סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק עתידית. לצד כל אלה, שירות המבחן לא התרשם מקיומם של דפוסי עבריינות או חשיבה אנטי-חברתית מושרשת, בין היתר בשים לב להעדרו של עבר פלילי ולכך שמדובר במעצר ראשון שנחוזה על-ידי הנאשם 1 כמרתיע וכמציב גבולות.

במישור ההמלצה - שירות המבחן המליץ על ענישה של מאסר בפועל לתקופה קצרה בנוסף לימי מעצרו של הנאשם 1 עד כה, לצד ענישה מותנית.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2

5. כפי שצוין לעיל, הנאשם 2 הנו אחיו של הנאשם 1. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2 עולה כי הוא כבן 21.5, נעדר עבר פלילי, טרם מעורבותו בעבירה הנדונה לא עבד והתגורר בבית הוריו במזרח ירושלים. הנאשם 2 סיים 12 שנות לימוד. עם סיום לימודיו עבד בעבודות מזדמנות, ובהמשך פנה ללשכת התעסוקה כדורש עבודה. הוא שולב מטעם לשכת התעסוקה בקורס ניהול מחסנים ממוחשבים, סיים את לימודיו, אך לא השלים את חובותיו עקב מעצרו בתיק הנדון. הנאשם שלל השתייכות לארגון כלשהו, וכן שלל שימוש בחומרים ממכרים.

אשר לעבירות נשוא האישום הראשון בתיק שבכותרת - הנאשם 2 ציין כי בדרך כלל הוא מתרחק ממוקדי בעיות והפרות סדר. לדבריו ביום האירוע היה יחד עם אחיו, הנאשם 1, בדרך למסגד להתפלל. בכניסה למסגד ביקש השוטר מהשניים להשאיר את תעודות הזהות שלהם, אותן יוכלו לקבל ביציאתם מהמסגד. לדבריו, הם התכוונו לצאת משער אחר ולכן התנגדו להשאיר את תעודות הזהות אצל השוטר. סביב ויכוח זה התפתח במהירות האירוע שבו היו, לדבריו, דחיפות הדדיות. מתוך פחד וחשש מהאלימות שהפגינו השוטרים נגדם, הם ברחו והסתתרו בתוך בית. בהמשך, הסגירו את עצמם לשוטרים. הנאשם 2 הסביר כי התנהגותו הייתה תגובה ליחס המזלזל והמבזה של השוטרים כלפיהם. הוא התקשה להסביר בפני שירות המבחן את הפער בין הודאתו בכתב-האישום לבין גרסתו הנ"ל.

אשר לעבירות נשוא האישום השני - הנאשם 2 השליך את האחריות לאירוע זה על השוטרים. לפי דבריו, בדרכו לביתו, הוא הותקף על ידם ללא עוול בכפו. באשר להודאתו בבית-משפט באישום זה, ציין כי לא ידע שהודה בו.

יוער כי בדיון לפני טען הסנגור בשם מרשו לאחר שוחח עמו כי מדובר בחוסר הבנה מול שירות המבחן, וכי הנאשם 2 אינו חוזר בו מהודאתו בשני האישומים.

התרשמות שירות המבחן היא כי עד למעורבותו של הנאשם 2 בעבירות הנדונות, הוא תפקד באופן נורמטיבי. לצד זאת, שירות המבחן התרשם כי אישיותו של הנאשם 2 טרם בשלה, וכי הוא עלול להיגרר להתנהגויות בעייתיות ללא הפעלת שיקול דעת בוגר. ההתרשמות היא כי הנאשם 2 פועל מתוך מיקוד שליטה חיצוני ומשליך את האחריות להתנהגותו על גורמים חיצוניים מבלי יכולת לבדיקה אישית פנימית. הנאשם 2 שלל צורך או נזקקות למעורבות טיפולית, הדגיש כי הפיק את הלקחים הנדרשים והבטיח כי התנהגות דומה לא תשנה בעתיד. נוכח האמור, ההתרשמות היא כי לא יפיק תועלת מקשר טיפולי עם שירות המבחן. לצד זאת, שירות המבחן התרשם כי חווית המעצר חדדה עבור הנאשם 2 את גבולות המותר והאסור והמחשה לו את השלכות התנהגותו והמחירים האישיים והמשפחתיים אותם הוא עלול לשלם.

במישור ההמלצה - נוכח מכלול השיקולים האמורים, המליץ שירות המבחן על ענישה של מאסר בפועל לתקופה קצרה בנוסף לימי מעצרו של הנאשם 2 עד כה, לצד ענישה מותנית.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 3

6. הנאשם 3 הנו בן 25, רווק, נעדר עבר פלילי, עד מעצרו התגורר עם אחיו בבית הוריו שנפטרו. לנאשם 15 אחים ואחיות, והוא הצעיר ביניהם. אביו נפטר לפני למעלה מעשור ממחלת הסרטן, ואמו נפטרה לפני כשנה וחצי מהתקף לב. הנאשם 3 סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות ירדנית. עם סיום לימודיו התגלה כי הוא סובל מלחץ דם גבוה, דבר שלדבריו מגביל אותו מבחינה תעסוקתית. הנאשם 3 תאר כי החליף מספר מקומות עבודה. כיום, שוהה הנאשם 3 במעצר בית בבית אחיו, ובפיקוח שתיים מאחיותיו. אחותו אשר התלוותה אליו לפגישה בשירות המבחן, ציינה כי ההליך המשפטי גורם לנאשם 3 ללחצים נפשיים, אשר באים לידי ביטוי בכך שמרבית היום לחץ הדם שלו גבוה והוא אינו חש בטוב.

אשר לביצוע העבירות נשוא ההליך שבכותרת - הנאשם 3 לקח אחריות לביצוע העבירות. לדבריו, בזמן ששהה בביתו שמע רעשים מחוץ לבית, ויצא לראות במה מדובר. כאשר פתח את הדלת, ראה שוטר ושאל אותו מה קרה. השוטר אמר כי נכנסו לבית שני צעירים. הנאשם 3 ציין כי ביקש מהשוטר שייתן לו דקה לבדוק בעצמו אם הדבר נכון, אך בשלב זה השוטר התעצבן והחל לדחוף אותו ואף פיזר גז מדמיע לתוך הבית, דבר שגרם לבני הבית לצאת. הנאשם תיאר כי התחיל להרגיש לא טוב, נלחץ מהסיטואציה והחל להכות את השוטר. לדבריו, בתגובה קיבל אף הוא מכות אשר גרמו לו לפציעה ליד עינו (הוצגו תמונות אשר צולמו בעת מעצרו). בנוסף, מסר כי אכן נמצאו בביתו שני הנאשמים הנוספים, אולם ציין כי אינו מכיר אותם ולא ידע כי הם מתחבאים בביתו. הנאשם 3 הביע חרטה על כך שהשתמש באלימות, אך התקשה להבין את התנהלות השוטרים כלפיו, וההתרשמות היא כי הוא רואה עצמו כקורבן באירוע.

שירות המבחן התרשם כי בשנים האחרונות הנאשם מתקשה לקיים אורח חיים יצרני ועצמאי, ומסתמך בעיקר על סיוע מצד אחיו. עוד התרשם שירות המבחן מנטייה של הנאשם 3 לייחוס קשייו לגורמים חיצוניים. בנוסף, לצד לקיחת אחריות לביצוע העבירה, רואה עצמו כקורבן באירוע ומתקשה לבחון את דפוסי התמודדותו. כל אלה מהווים גורמי סיכון להישנות התנהגות עבריינית. יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם כי עד לביצוע העבירות נשוא תיק זה, הנאשם 3 לא היה מעורב בעבריינות וההתרשמות היא כי עולם זה זר לו ומפחיד עבורו. הנאשם 3 הביע חשש מריצוי עונש מאסר בפועל, כשלדבריו לא יחזיק מעמד במאסר משום שאינו יודע להסתדר בחברה אלימה ועבריינית. בנוסף, התרשם שירות המבחן כי לנאשם כוחות לתפקוד נורמטיבי. כל אלה מהווים גורמי סיכוי לשיקום.

במישור ההמלצה - בהתחשב במכלול השיקולים האמורים, נוכח העדר עבר פלילי, ונוכח ההתרשמות כי ההליך הפלילי המתנהל כנגד הנאשם 3 מהווה גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו, המליץ שירות המבחן על הימנעות מהטלת עונש מאסר בפועל ממש. להערכת שירות המבחן, במידה והנאשם 3 ימצא מתאים לכך מבחינה רפואית, מאסר בפועל קצר לריצוי בדרך של עבודות שירות יהווה עונש מתאים בנסיבות המקרה.

טיעוני הצדדים לעונש

7. **לגישת בא-כוח המאשימה**, מר לוי, בכל הנוגע לאישום הראשון (בו הורשעו שלושת הנאשמים) - מתחם הענישה ההולמת לגבי חלקם של הנאשמים 1 ו-2 באישום הראשון נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. מתחם הענישה ההולמת לגבי חלקו של הנאשם 3 באישום הראשון נע לפי הנטען בין 8 ל-12 חודשי מאסר בפועל. בכל הנוגע לאישום השני (בו הורשע הנאשם 2 בלבד) - נטען כי מתחם הענישה ההולמת נע מעבודות שירות ועד 6 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות העניין, עתרה המאשימה להשית על הנאשם 1 עונש באמצע המתחם הנטען לגבי האישום הראשון; על הנאשם 2 - נטען כי יש להטיל עונש חמור ביחס לנאשם 1, עקב כך שהנאשם 2 הורשע גם באישום השני; ועל הנאשם 3 - נטען כי יש להטיל עונש נמוך ביחס לזה שייגזר על הנאשם 1, עקב כך שחלקו של הנאשם 3 באירוע היה מצומצם יותר. בנוסף, עתרה המאשימה להטיל על הנאשמים מאסר מותנה וקנס. יוער כי במסגרת הטיעונים לעונש, הגיש בא-כוח המאשימה צילומים על הפגיעות בשוטרים (עת/1), אולם לא עתר לפסיקת פיצוי לטובת השוטרים. כמו כן, הגיש בא-כוח המאשימה לעיוני אסמכתאות מן הפסיקה לתמיכה בטיעוניו לעונש.

8. מנגד, **בא-כוח הנאשמים 1 ו-2**, עו"ד עווד, טען כי מתחם הענישה ההולמת בכל הנוגע למעשי מרשיו באישום הראשון, נע מעבודות שירות ועד מאסר בפועל קצר ממש. מתחם הענישה ההולמת לאישום השני בו הורשע הנאשם 2 בלבד, מבוסס לפי הנטען על ענישה שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל. הסנגור עמד על מכלול הנסיבות לקולא בעניין שני הנאשמים, לרבות הטענה כי הם עצמם נחבלו במהלך האירוע, וביקש להסתפק בימי מעצרם.

אביהם של הנאשמים 1 ו-2 דיבר לפניי וסיפר כי אביו - סבם של הנאשמים 1 ו-2 - היה שוטר. האב טען כי חונך בעצמו לכבד את החוק ואת המשטרה, וכך חינך גם את ילדיו. לטענתו, ביום האירוע ניגש בעצמו לקצין המשטרה, והתנצל בשם בניו על מעורבותם באירוע.

הנאשמים 1 ו-2 הביעו שניהם צער וחרטה על מעשיהם, וטענו כי המקרה לא יישנה בעתיד.

9. **בא-כוח הנאשם 3**, עו"ד חליחל, טען כי מתחם הענישה ההולמת למעשים בגינם הורשע מרשו באישום הראשון, מתבסס על עבודות שירות. הסנגור עמד על מכלול הנסיבות לקולא בעניינו של הנאשם 3. בין היתר, הדגיש הסנגור בטיעוניו כי המאשימה הייתה זו שבהליכי המעצר הסכימה לשחרור הנאשם 3 בתנאים, שכן סברה בעצמה שחלקו של הנאשם 3 באירוע נשוא האישום הראשון היה קטן ביחס לנאשמים האחרים, בשים לב לכך שהנאשם 3 נקלע לאירוע בעקבות כך שהנאשמים 1 ו-2 ברחו לתוך מתחם ביתו, בלא שהייתה בין הצדדים כל היכרות מוקדמת. בהתחשב במכלול טיעוניו, עתר הסנגור לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהטיל על מרשו עבודות שירות לתקופה קצרה. יוער כי במסגרת הטיעונים לעונש, הגיש הסנגור צילומים על החבלות שנגרמו למרשו באירוע (עה/2).

יוער כי אחותו של הנאשם 3 העידה לפניי כעדת-אופי בדיון שנערך ביום 3.3.2015, ועמדה על כך שהיא זו שגידלה את הנאשם 3 לאחר פטירת אביהם, ושאפה להקנות לו השכלה ועתיד טוב.

הנאשם 3 התנצל על מעורבותו באירוע וטען כי עשה טעות וכי חלומו הוא ללמוד ולהיות מהנדס.

ריבוי עבירות

10. בנסיבות המקרה, אני סבורה כי העבירות בהן הורשעו שלושת הנאשמים במסגרת האישום הראשון, מהוות אירוע אחד לצורך קביעתו של מתחם ענישה הולמת. עם זאת, נוכח השוני במעשים המיוחסים באישום הראשון לנאשמים 1 ו-2 לעומת הנאשם 3; וכן בשים לב לכך ששלושת הנאשמים הורשעו במסגרת האישום הראשון בעבירה של הכשלת שוטר, אולם לנאשמים 1 ו-2 מיוחסות גם שתי עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ואילו לנאשם 3 מיוחסת עבירה אחת כזו; אני רואה לקבוע מתחמי ענישה הולמת נפרדים בעניינם של הנאשמים 1 ו-2 ובעניינו של הנאשם 3. בנוסף, אקבע מתחם ענישה הולמת נפרד לאישום השני, אשר בו הורשע הנאשם 2 בלבד. יצוין כי בהתחשב במהות העבירות ונסיבות ביצוען בשני האישומים, אראה לגזור על הנאשם 2 עונש כולל בגין כלל העבירות בהן הורשע (ראו: סעיף 40ג לחוק העונשין).

מתחמי הענישה ההולמת

11. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחמי העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.

12. **הערכים החברתיים** המונחים בבסיס העבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, תכליתם לשמור על עקרון שלטון החוק ולהגן על שלמות גופם ונפשם של העוסקים במלאכת אכיפתו. עבירת ההפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו נועדה אף היא להגן על קיומם של סדרי משטר וחברה תקינים, תוך שמירה על תפקודם התקין של העוסקים באכיפת החוק. לא בכדי ראה המחוקק לקבוע עונשי מינימום לצד העבירות האמורות, על-מנת לחדד את חומרתן ולהרתיע מפני ביצוען. אף בתי-המשפט עמדו לא אחת בפסיקותיהם על החומרה הכרוכה בפגיעה באנשי אכיפת החוק בעודם מבצעים תפקידם על-פי דין; על כך שמעשים אלה חותרים תחת האינטרס הציבורי של הגנה על שלטון החוק; ועל הצורך להרתיע את היחיד ואת הרבים מפני כך.

13. **אשר לנסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן -**

בכל הנוגע לאישום הראשון- בחינת עובדותיו מעלה כי האירוע נשוא האישום הראשון נחלק לשני שלבים: השלב הראשון התרחש בסמוך לשער השלשלת המוביל להר הבית ונגע לנאשמים 1 ו-2 בלבד. השלב השני התרחש בבית משפחת ח'לף (אליה משתייך הנאשם 3), וזאת לאחר שהנאשמים 1 ו-2 ברחו למתחם של אותו הבית. שלב זה רלוונטי לשלושת הנאשמים.

אשר לנאשמים 1 ו-2 - בחינת נסיבות ביצוע מעשיהם מעלה כי הם נטלו חלק בשני שלבי האירוע. בשלב הראשון, הנאשמים תקפו בצוותא-חדא שני שוטרים (באסם וג'ארח) שעמדו בשער השלשלת המוביל להר הבית, וזאת לאחר שהנאשם 1 סרב להפקיד בידי השוטרים את תעודת הזהות שלו כפי שנדרש בהתאם להנחיות הביטחון, חטף את התעודה מהשוטר באסם, והחל לברוח לעבר השער. מדובר באירוע מתמשך, אשר התחיל בתקיפת השוטר באסם שרץ בעקבות הנאשם 1 ותפס אותו כדי למנוע ממנו להיכנס לשער; והמשיך בתקיפת השוטר הנוסף, ג'ארח, אשר ניסה לסייע לשוטר האחר. שני הנאשמים תקפו בצוותא את השוטרים באסם וג'ארח באמצעות מכות, דחיפות, אגרופים, חבטות ובעיטות, כאשר הנאשם 1 הוסיף ודחף לעבר השוטר ג'ארח מחסום משטרתי עשוי ברזל, וזה פגע בשוטר ג'ארח ברגלו ובמרפק ימין שלו. כתוצאה ממעשיהם של שני הנאשמים נגרמו לשוטר באסם חתך בשפה התחתונה וכאבים בכף יד שמאל, והוא נזקק לטיפול רפואי.

ואולם בכך לא תם האירוע. בשלב השני - הנאשמים 1 ו-2 ברחו מפני השוטרים לבית משפחת ח'לף הנמצא בקרבת מקום, הסתתרו בחדר חיצוני של חצר הבית ונעלו עצמם בתוכו. למקום הגיעו שוטרים נוספים ואלה קראו לנאשמים 1 ו-2 לצאת מן החדר. לאחר מספר קריאות, יצאו השניים מהחדר, ובעת יציאתם הוסיפו ותקפו שוטרים נוספים בבעיטות ובאגרופים. בעת שהוצאו מחוץ למקום, ולאחר מעצרים, ניסה הנאשם 2 להימלט ונשך את אחד השוטרים בידו. כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים 1 ו-2 בשלב השני, נגרמו למספר שוטרים חבלות גופניות כמפורט בכתב-האישום המתוקן (ראו: פסקה 2 לעיל) והם נזקקו לטיפול רפואי. מדובר, אפוא, באירוע מתמשך וחמור בנסיבותיו, במהלכו תקפו שני הנאשמים מספר שוטרים וגרמו להם לחבלות גופניות, תוך שנדרשה התערבות של כוח משטרתי על-מנת לעצור את שני הנאשמים שניסו לברוח ולהתנגד בכוח למעצרים.

אשר לנאשם 3 - בחינת נסיבות ביצוע המעשים באישום הראשון מלמדת כי הנאשם 3 לא היה אחראי לתחילת האירוע ולא היה מעורב בשלב הראשון שלו. הנאשם 3 נטל חלק בשלב השני של האירוע, לאחר שהנאשמים 1 ו-2 ברחו מהשוטרים והסתתרו במתחם הבית השייך לבני משפחתו של הנאשם 3. בטיעונים לעונש טען בא-כוח הנאשם 3 כי מרשו לא הכיר את הנאשמים 1 ו-2 בהיכרות מוקדמת, והמאשימה לא חלקה על כך. יוצא, אפוא, כי הנאשם 3 נקלע לסיטואציה שהוא לא היה אחראי לתחילתה, כאשר הנאשמים 1 ו-2 ברחו לחצר ביתו ונעלו עצמם בחדר חיצוני הממוקם בחצר הבית. בהתחשב בכך, אף המאשימה הסכימה עוד במסגרת הליכי המעצר, כי חלקו של הנאשם 3 באירוע היה נמוך ביחס לחלקם של הנאשמים 1 ו-2 (בעניין זה, הגיש לעיוני בא-כוח הנאשם 3 פרוטוקול דיון מיום 29.10.2014 במ"ת 40296-10-14, ללא התנגדות בא-כוח המאשימה).

דא עקא, בכל אלה אין כדי לאיין את חומרת מעשיו של הנאשם 3. מעובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודה הנאשם 3 עולה כי אחד מקציני המשטרה פנה לנאשם 3 ולבן-משפחה נוסף, וביקש מהם לפתוח את דלת החדר החיצוני בו הסתגרו הנאשמים 1 ו-2. בתגובה, טען הנאשם 3 כי הדירה אינה שייכת לו וכי אין לו מפתח. לאחר מכן, הנאשם 3, ביחד עם אחרים, נשען על דלת החדר ומנע מהשוטרים לפתוח אותה ובנוסף דחף מספר שוטרים. בהמשך לכך, לאחר מעצרים של הנאשמים 1 ו-2 ובעת שהובלו אל מחוץ למקום, הכה הנאשם 3 את קצין המשטרה דוד בעורפו, בזמן שחשודות נוספות קפצו על הקצין ושרטו את פניו. לאחר מכן, הנאשם 3 ברח ביחד עם אחרים בחזרה לתוך הבית. השוטרים ניגשו אל הדלת והודיעו לנאשם 3 כי הוא עצור. בתגובה לכך, הנאשם 3 התנגד למעצרו, הכה במרפקיו את קצין המשטרה דוד בבטנו, בעוד חשודות אחרות שהיו במקום חבטו בקצין. במהלך יציאתם מהבית, ניסה הנאשם 3 בעודו אזוק להיכנס אל החדר החיצוני בסיועה של חשודה נוספת, והמשיך לתקוף את הקצין דוד בחזהו.

בהמשך לכך, ניסה הנאשם 3 לסגור את דלת החדר, וזו נסגרה על אצבעו של הקצין דוד שנשברה אגב כך. כתוצאה ממעשיו של הנאשם 3, נגרמו למספר שוטרים חבלות גופניות והם נזקקו לטיפול רפואי.

אמת, לאף אחד מהנאשמים לא יוחס שימוש באמצעי קר או חם במהלך האירוע. כמו כן, באירוע בכללותו היו מעורבים חשודות וחשודים נוספים, ולפיכך ניתן להניח כי לא כל החבלות הגופניות של השוטרים, נגרמו ישירות על-ידי הנאשמים. יתרה מזאת; לאף אחד מהנאשמים לא יוחסה עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וממילא הם לא הורשעו בעבירה זו. בנוסף, מעשיהם של שלושת הנאשמים באישום הראשון לא לוו בתחום רב, ונראה כי לא קדם להם תכנון מראש. עם זאת, לנאשמים הייתה יכולת לסגת ממעשיהם במהלך האירוע, אולם הם בחרו שלא לעשות כן. זאת ועוד; התנהלות שלושת הנאשמים מעידה על עזות מצח ועל העדר מורא מפני הדין ושלוחיו, והיא הובילה לפגיעה בשלמות גופם של השוטרים ובעקרון שלטון החוק. הנאשמים 1 ו-2 לא נרתעו מלהתנהג באלימות ובבריונות במקום רגיש כשער השלטת המוביל להר הבית. לאחר מכן, הם ברחו מהשוטרים לבית שאינו שלהם, ובכך הובילו להתמשכות האירוע ולהסתבכותו, תוך שהם הוסיפו לנקוט באלימות כנגד השוטרים והתנגדו בכוח למעצרם. הנאשם 3 אמנם נקלע בשטח ביתו לסיטואציה שהוא לא יזם אותה ולא היה אחראי לתחילתה. עם זאת, במקום לברר את הטעון בירור בדרכי נועם תוך שיתוף פעולה עם רשויות אכיפת החוק, הוא הקשה על פעולתם של גורמי אכיפת החוק, נקט בדרכי עימות ואלימות כלפי שוטרים, התנגד למעצרו ואף הוביל אגב מעשיו לשבירת אצבע של אחד מקציני המשטרה שפעלו במקום (אף כי לא מיוחסת לו עבירה נפרדת בגין כך). יוער כי מעצרם של שלושת הנאשמים לווה בזריקת אבנים, כסאות, בקבוקי זכוכית וחפצים נוספים לעבר השוטרים על-ידי עשרות מתפרעים במקום, בניסיון לעכב את יציאת השוטרים ביחד עם הנאשמים. בהתחשב בכל אלה, המסקנה המתבקשת היא כי עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות האישום הראשון, הייתה מהותית.

14. בכל הנוגע לאישום השני (הרלוונטי לנאשם 2 בלבד) - מדובר באירוע שהתרחש כחמישה חודשים קודם לאירוע נשוא האישום הראשון. בחינת נסיבות ביצוע המעשים מלמדת כי הנאשם 2 הכשיל שוטרים בעת מילוי תפקידם, כאשר הגיע למחסום משטרה שהוקם ברחוב הנביאים בירושלים והחל לצעוק במקום. לאחר שקצין משטרה שהיה במקום ביקש מהנאשם 2 לזוז לאחור, הנאשם 2 דחף אותו בחוזקה אחורה והחל להשתולל ולהניף את ידיו בצורה מאיימת. הקצין הודיע לנאשם 2 על מעצרו, אולם הנאשם 2 המשיך להשתולל ודחף שוב את הקצין. שוטר נוסף שניגש למקום על-מנת לסייע לקצין, משך את הנאשם מכתפיו. הנאשם נפל, ובעת נפילתו תפס בידו של השוטר, וכתוצאה מכך נפל גם השוטר ונפצע במרפק יד ימינו. בהמשך לכך, התקשו השוטרים לאזוק את הנאשם 2, עד שהקצין נאלץ לדחוף את ברכו לחזהו של הנאשם 2. אמת, מעובדות כתב-האישום המתוקן עולה כי מעשיו של הנאשם 2 בוצעו באופן ספונטאני עם הגעתו למקום, וככל הנראה הם לא היו פרי של מחשבה ותכנון מוקדמים. זאת ועוד; לנאשם 2 לא מיוחסת באישום השני עבירה של תקיפת שוטר במסגרת כתב-האישום המתוקן, וממילא הוא לא הורשע בעבירה זו, אלא בעבירה של הפרעה לשוטר בלבד. יחד עם זאת, מעשי ההפרעה לשוטרים מצד הנאשם היו ברף חומרה גבוה יחסית: ראשית, המעשים בוצעו במועד רגיש ("יום ירושלים"), שעה שהשוטרים ביצעו חסימת כבישים עקב הפרות סדר שהתחוללו בשער שכם, בניסיון למנוע את הסלמת האירועים. שנית, מעשי ההפרעה לשוטרים נשאו אופי אלים וכללו דחיפה פיזית של קצין משטרה, הפלה לקרקע של שוטר נוסף, והתנגדות פיזית של הנאשם 2 למעצרו ולאזוקו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם 2, נגרמו לקצין המשטרה כאבים וסימן כחול בירכו, ואילו השוטר נפצע במרפקו.

15. **בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בפסיקתם של בתי-המשפט מעלה כי רמת הענישה בגין עבירה של תקיפת**

שוטרים בנסיבות מחמירות נעה מהטלת ענישה מוחשית משמעותית לצד מאסר מותנה, במקרים קלים בנסיבותיהם שכללו רמת אלימות נמוכה שלא גרמה לחבלה גופנית; דרך מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות; וכלה בעונשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח במקרים חמורים בנסיבותיהם. אשר לעבירה של הכשלת שוטר בשעת מילוי תפקידו כאשר היא עומדת לבדה, נוהגים בתי-המשפט להטיל עונשים הנעים ממאסר מותנה במקרים קלים בנסיבותיהם, ועד מספר בודד של חודשי מאסר בפועל (ראו והשוו למשל: ת"פ (י-ם) 4110-09 מדינת ישראל נ' עליאן ואח' (14.11.2013)).

16. בהתחשב בערכים שנפגעו ובעוצמת הפגיעה בערכים אלה; בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות; בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת; ובשים לב לעקרון ההלימה כעקרון מנחה בענישה; אני סבורה כדלקמן:

בכל הנוגע לעבירות שבוצעו על-ידי הנאשמים 1 ו- 2 במסגרת האישום הראשון לכתב-האישום המתוקן
(שתי עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, וכן עבירה אחת של הכשלת שוטר) - מתחם העונש ההולם נע ממספר חד-ספרתי גבוה של חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

בכל הנוגע לעבירות שבוצעו על-ידי הנאשם 3 במסגרת האישום הראשון לכתב-האישום המתוקן (עבירה אחת של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, וכן עבירה אחת של הכשלת שוטר) - מתחם העונש ההולם נע ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל (אשר במקרים מתאימים יכול וירצו בעבודות שירות לתקופה המקסימאלית הקבועה בחוק) ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

בכל הנוגע לעבירה שבוצעה על-ידי הנאשם 2 במסגרת האישום השני לכתב-האישום המתוקן (עבירה אחת של הכשלת שוטר ברף חומרה גבוה יחסית) - מתחם העונש ההולם נע מעבודות שירות לתקופה קצרה ועד 6 חודשי מאסר בפועל ויום.

העונש המתאים

17. לצורך גזירת העונש בגדרי המתחמים שקבעתי, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין:

לחובת הנאשמים שקלתי את חומרת המעשים ואת הצורך להרתיע את היחיד ואת הרבים מפני הישנותם. כמו כן, לגבי כל אחד משלושת הנאשמים, עומדים גורמי הסיכון עליהם עמד שירות המבחן בתסקיריו.

לקולא, שקלתי את הודאת הנאשמים בעובדות כתב-האישום המתוקן ואת החרטה שהביעו לפניי. כמו-כן, ניתן משקל לכך ששלושת הנאשמים נעדרי עבר פלילי וכי מדובר בהרשעתם היחידה בפלילים. בנוסף, שקלתי את נסיבותיהם האישיות של כל אחד מהנאשמים, כפי שעלו מתסקירי שירות המבחן ומטיעוני הסנגורים לפניי (לרבות העובדה שהנאשמים 2 ו- 3 סיימו 12 שנות לימוד והביעו לפניי רצון להמשיך וללמוד). עוד ראיתי לתת משקל לגילם הצעיר יחסית

של הנאשמים (בעת ביצוע העבירות, הנאשם 1 היה כבן 19 והשתייך לקבוצת ה"בגירים-צעירים"; הנאשם 2 היה כבן 21; והנאשם 3 היה כבן 24). בנוסף, התחשבתי בכך שהנאשמים 1 ו-2 מצויים בתנאי מעצר ממש למעלה מחמישה חודשים, וכידוע תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר. אשר לנאשם 3 - נתתי דעתי לכך שהמאשימה ראתה בהגינותה להבחין בין הנאשם 3 לבין הנאשמים 1 ו-2 כבר בהליכי המעצר, וטענה כי חלקו של המשיב 3 באירוע קטן יותר ביחס לנאשמים 1 ו-2 ולפיכך הסכימה מבחינה עקרונית לשחרורו בתנאים מגבילים. בהתאם לכך, שוחרר הנאשם 3 למעצר בית מלא בבית אחיו, והוא מצוי בתנאים מגבילים אלה מאז סוף חודש אוקטובר 2014 ועד עתה. לבסוף, נתתי משקל להמלצות שירות המבחן בעניינו של כל אחד משלושת הנאשמים.

18. באיזון בין מכלול השיקולים, אני בדעה כי ראוי למקם את עונשם של שלושת הנאשמים בטווח התחתון של מתחמי הענישה ההולמת שנקבעו בעניינם.

בכל הנוגע לנאשמים 1 ו-2 - אני רואה להטיל עליהם עונש מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח, לצד הטלת מאסר מותנה. ודוק, מאחר שהנאשם 2 הורשע בעבירה נוספת של הכשלת שוטר לפי הודאתו בעובדות האישום השני, ומאחר שעבירה זו מצויה ברף חומרה גבוה יחסית מבחינת נסיבות ביצועה (ראו: פסקה 14 לעיל), יהיה עונשו של הנאשם 2 גבוה במידת-מה ביחס לעונשו של הנאשם 1. אעיר כי מאחר שהעונש הנגזר על הנאשמים 1 ו-2 הנו מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח לתקופה ממשית, לא ראיתי להוסיף לעונשם קנס כספי.

אשר לנאשם 3 - בטרם אגזור את דינו, אבקש חוות-דעת של הממונה על עבודות השירות על-מנת לבחון האם הנאשם 3 כשיר לביצוע מאסר בפועל בדרך זו, בשים לב לבעיות הבריאות המפורטות בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו. זאת, בלא שאקבע כעת מסמרות לעניין העונש שיוטל על הנאשם 3, ובלא לפתח בליבו של נאשם 3 צפייה בעניין.

סוף דבר

19. אני גוזרת על הנאשמים 1 ו-2 כדלקמן:

הנאשם 1

- א. 9 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.
- ב. מאסר על-תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של תקיפת שוטר מסוג עוון.
- ג. מאסר על-תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של תקיפת שוטר מסוג פשע.

הנאשם 2

- א. 10 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.
- ב. מאסר על-תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של תקיפת שוטר מסוג עוון.
- ג. מאסר על-תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של תקיפת שוטר מסוג פשע.
20. בעניינו של הנאשם 3, אני מורה כדלקמן:
- א. המשך דיון בעניינו של הנאשם 3 לאחר קבלת חוות-דעת הממונה על עבודות שירות, יתקיים לפניי ביום 13.5.2015 בשעה 09:30.
- ב. הממונה על עבודות השירות מתבקש להכין חוות-דעת לעניין התאמתו של הנאשם 3 לביצוע עבודות שירות. חוות-הדעת תוגש עד יום 1.5.2015. **המזכירות תקבע תזכורת פנימית ליום 2.5.2015.**
- ג. ניתן ליצור קשר עם הנאשם 3 בטלפון: 052-5129444 או עם בא-כוחו עו"ד חליחל בטלפון 054-7284345 או בפקס: 02-6263212.
- ד. **המזכירות תשלח העתק פרוטוקול זה בעניינו של נאשם 3 לממונה על עבודות השירות.** כך ייעשה גם הסגור ביומיים הקרובים.
- ה. **המזכירות תזמן מתורגמן לשפה הערבית לדיון שנקבע.**
- ו. הנאשם 3 מוזהר כי חובה עליו להתייצב לדיון שנקבע, ולא - יתקיים בהעדרו.
- ז. שעות ההתאוררות של המשיב 3 בליווי צמוד של מפקח מאושר יורחבו לשעות 12:00 עד 18:00. אין שינוי ביתר תנאי השחרור.

המזכירות תמציא העתק פרוטוקול זה גם לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור בעניינם של הנאשמים 1 ו- 2 לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ז אדר תשע"ה, 18 מרץ 2015, במעמד הצדדים.